

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 482
din 27.08.2008**

Dosar nr.: 448/2008

Petiția nr.: 8297/10.06.2008

Petenți: T P

Obiect: sesizarea unor fapte de furt, tulburare a posesiei și deposedare

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. T P , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul, reședința reclamatului

I.2.1. E A , cu domiciliul în

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea vizează acte de furt, tulburare de posesie și deposedare.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin petiția înregistrată cu nr.8297 din 10.06.2008, și completările ulterioare înregistrate cu nr. 9517 din 10.07.2008 și nr. 10336 din 01.08.2008 se solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să se pronuțe cu privire la faptul că toate cireșele și vișinile petentei au fost furate de reclamat și vândute la piața din Popești Leordeni. De asemenea se arată că reclamatul a tulburat posesia locului de casă al petentei unde a locuit 30 de ani și refuză să îi

dea banii de casă. Consideră că acesta în mod abuziv a pus stăpânire pe cei 450 de metri pătrați.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate cu nr. 8297 din 10.06.2008, în temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată și art. 28-32 din procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, a fost ridicată din oficiu excepția de vadită necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 9457 din 09.07.2008, excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. motivată, a fost comunicată petentei, deoarece obiectul petiției viza aspecte care nu intră sub incidența O.G. nr. 137/2000, republicată ci se referă la fapte prevăzute și sancționate de Codul penal, competența de investigare a unor astfel de fapte revenind organelor de cercetare penală.

4.3. Prin adresa cu nr. 9457 din 09.07.2008, Colegiul Director a solicitat petentei să își exprime propriile apărări față de excepțiile ridicate până la data de 21.07.2008.

4.4. Până la data soluționării petiției, petenta nu a comunicat punctul său de vedere, respectiv propriile apărări, față de excepțiile invocate. Prin adresa înregistrată cu nr. 10336 din 01.08.2008 petenta nu formulează apărări reiterând situația invocată în petiție.

V. Susținerile părților

Susținerile petentei

5.1.1. Pe fond, petenta arată că reclamatul a pus stăpânire pe cei 450 de metri pătrați deținuți și unde se află locul de casă, precizând că i-a furat toate cireșele și vișinile pe care ulterior le-a vândut la piața din Popești Leordeni.

5.1.2. În adresele de completare a petiției, se arată că reclamatul a tulburat posesia petentei și că refuză plata unor sume de bani, în mod abuziv intrând în posesia imobilului de 450 de metri pătrați.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1 **În fapt**, Colegiul Director reține că, în spetă, prin petiția înregistrată cu 8297 din 10.06.2008 petenta solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să se pronunțe cu privire la acte de furt, tulburare de posesie și deposedare.

7.1. În drept, analizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismos Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

7.3. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.5. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art. 2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

7.6. Colegiul Director, raportat la obiectul sesizărilor analizează în ce măsură obiectul acestora este de natură să cadă sub incidența art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, care a dat naștere sau nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excudere, deosebire, preferință, și care circumstanțiat la situația petentei (petentului)/petenților (petentelor), ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoge sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.7 Colegiul Director ia în discuție excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării relativ la obiectul petiției, excepție invocată din oficiu, urmând a soluționa acest din urmă aspect.

În acest sens, se reține, astfel cum este formulată petiția, că petenta invocă fapte ce vizează tulburarea de posesie precum și fapte de furt. Or, în exercitarea competențelor sale, Colegiul constată că este sesizat cu privire la fapte care sunt prevăzute și sancționate de Codul penal, în speță art. 208, art. 209, art. 210 (furtul, furtul calificat, pedepsirea unor furturi la plângerea prealabilă) precum și art. 220 (tulburarea de posesie). Or, din acest punct de vedere, investigarea infracțiunilor prevăzute de Codul penal revine organelor de cercetare penală.

7.8. În acest sens, se reține că potrivit art. 208 privind furtul „Luarea unui bun mobil din posesia sau detenția altuia, fără consimțământul acestuia, în scopul de a l’și-l însuși pe nedrept, se pedepsește cu închisoare de la unu la 12 ani.

Se consideră bunuri mobile și orice energie care are o valoare economică, precum și înscrisurile.

Fapta constituie furt chiar dacă bunul aparține în întregime sau în parte faptuitorului, dar în momentul săvârșirii acel bun se găsea în posesia sau deținerea legitimă a altei persoane.

De asemenea, constituie furt luarea în condițiile alin. 1 a unui vehicul, cu scopul de a-l folosi pe nedrept”.

Potrivit art. 209 privind furtul calificat “Furtul săvârșit în următoarele împrejurări: a) de două sau mai multe persoane împreună; b) de o persoană având asupra sa o armă sau o substanță narcotică; c) de către o persoană mascată, deghizată sau travestită; d) asupra unei persoane aflate în imposibilitatea de a-și exprima voința sau de a se apăra; e) într-un loc public; f) într-un mijloc de transport în comun; g) în timpul nopții; h) în timpul unei calamități) prin efracție, escaladare sau prin folosirea fără drept a unei chei

adevărate ori a unei chei mincinoase, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani....”

Potrivit art. 210 privind pedepsirea unor furturi la plângerea prealabilă “Furtul săvârșit între soți ori între rude apropiate, sau de către un minor în pagubă tutorelui sau, ori de către cel care locuiește împreună cu persoana vătămată sau este găzduit de aceasta, se urmărește numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală”.

De asemenea, potrivit art. 220 privind tulburarea de posesie “Ocuparea, în întregime sau în parte, fără drept, a unui imobil aflat în posesia altuia, fără consimțământul acestuia sau fără aprobare prealabilă primită în condițiile legii, ori refuzul de a elibera imobilul astfel ocupat se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Dacă fapta prevăzută în alin. 1 se săvârșește prin violență sau amenințare ori prin desființarea semnelor de hotar, a reperelor de marcare, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

Dacă fapta prevăzută în alin. 2 se săvârșește de două sau mai multe persoane împreună, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 15 ani.

Împăcarea părților înlătură răspunderea penală”.

7.9. Având în vedere motivele expuse și înscrisurile aflate la dosar, Colegiul Director urmează a admite excepția de necompetență materială a C.N.C.D. în raport cu aspectele care fac obiectul plângerii.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării relativ la obiectul plângerii, ridicată din oficiu în cauză.

2. O copie a hotărârii se va comunica petentei.

3. O copie a hotărârii se va transmite către T P , cu domiciliul în

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU - Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

MONICA VASILE - Membru

Data redactării 30.08.2008

Red. D.G., Tehnored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

